

בבית המשפט העליון

רע"א 2458/22

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשים: 1. פלוני
2. פלוני

נגד

המשיבים: 1. מחלקה לשירותים חברתיים, ראש העין
2. מכון סאמיט - עמותה לשירותי טיפול, שיקום

בקשת רשות ערעור על פסק הדין של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 4.4.2022 בע"ר 68970-03-22 שניתן על-ידי כבוד השופטת ה' סילש; ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקשים: בעצמם

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת ה' סליש) בע"ר 68970-03-22 מיום 4.4.2022, שבו נדחה ערעורו של המבקש (להלן: המבקש) על החלטת רשם בית המשפט המחוזי (כב' הרשם ג' שני) מיום 20.3.2022 שבה נתקבלה בחלקה בקשת המבקש לפטור מהפקדת ערובה תוך העמדתה על סך של 5,000 ₪.

2. המבקש, המייצג את עצמו, הגיש לבית משפט השלום בבית משפט השלום בפתח תקווה תביעה נזיקית נגד המחלקה לשירותים חברתיים בראש העין, בה תבע פיצוי בסך 23,000 ₪ בגין עילות שונות. בית משפט השלום (כב' השופטת א' רוטקופף) דחה את התביעה בשל חוסר סמכות עניינית. נקבע כי תביעת המבקש נסבה על טענות נגד התנהלות המשיבים לגבי הסדרי ראייה שנקבעו במסגרת ההליך בבית המשפט לענייני משפחה או במסגרת הליך הנזקקות בבית המשפט לנוער; וכי התביעה הנזיקית שהוגשה אינה אלא "מסלול עוקף" לבית המשפט לנוער, שהינו האכסניה המתאימה לבירור טענות המבקש.

3. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי ועמו בקשה לפטור מאגרה ופטור מהפקדת ערובה. בית המשפט המחוזי (כב' הרשם ג' שני) קיבל את הבקשה למתן פטור מאגרה, וכן קיבל חלקית את הבקשה למתן פטור מהפקדת ערובה, תוך שהעמידה על סך של 5,000 ₪. כב' הרשם עמד על העדר התייחסות המבקש לקיומו של קושי לגייס את סכום הערובה מסביבתו הקרובה, ועל העדר פירוט ותיעוד הולמים מצדו בעניין זה; על טענות המשיבים בדבר ריבוי ההליכים שבהם נקט המבקש נגד רשויות ובעלי תפקיד באופן אישי; ועל כך שהמבקש לא שילם הוצאות שנפסקו לחובתו בהליך קודם.

4. על החלטת כב' הרשם הגיש המבקש ערעור לבית המשפט המחוזי. בית המשפט המחוזי (כב' השופטת ה' סליש) דחה את הערעור, לאחר שמצא כי לא נפלה שגגה בנימוקיו או במסקנתו של כב' הרשם שלא לפטור את המבקש באופן מלא מהפקדת ערובה "ואף לא בקירוב לכך", כלשונו. עוד נקבע כי כב' הרשם איזן באופן ראוי בין כלל האינטרסים הצריכים לעניין, ובכלל זה מצבו הכלכלי של המבקש, כמו גם זכאותם של המשיבים לכך שתופקד ערובה שיהא בה כדי להבטיח את הוצאותיהם.

5. על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נסבה בקשת רשות הערעור שלפניי, שלצידה הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין, וכן בקשה לפטור מאגרה ומהפקדת עירבון בגין בקשת רשות ערעור זו.

ככל שניתן להבין מהאמור בבקשה, המבקש טוען, בין היתר, כי אינו חייב כספים למשיבים; כי המשיבה 2, המשמשת כעובדת סוציאלית, לא קיימה הסכם פשרה לפיו התחייבה ליתן למבקש 2, בנו הקטין של המבקש, "מפגש פיצוי" עם אביו; וכי המשיבה 1, שהינה עובדת סוציאלית, למעשה "מעלה בתפקידה" ועל כן לא היה מקום לדחות את תביעתו ולא היה מקום לחייבו בהפקדת ערובה, באופן המונע מהמבקשים את יומם בבית המשפט.

5. לאחר עיון בהחלטותיהם של בית המשפט המחוזי ובית משפט השלום, ובבקשה למתן רשות ערעור על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות מכוח תקנה 148 א לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, אף מבלי להידרש לתגובת המשיבים.

עיון בטענות המבקש מעלה כי אין הן מעלות כל שאלה עקרונית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים, כי כל כולן תחומות לדל"ת אמותיו של המקרה דנן, וכי מתן רשות ערעור אינו דרוש לשם מניעת עיוות דין. אוסיף, למעלה מן הצורך, כי בדומה לקביעתו של בית המשפט המחוזי, לא שוכנעתי כי ישנה הצדקה להתערב באיזון שערך

כב' הרשם, שעה שקיבל את בקשת המבקש בחלקה והעמיד את הערובה על סכום של 5,000 ₪, שהולם על פניו את נסיבות העניין.

6. בשולי הדברים, אך לא בשולי חשיבותם, אציין כי הגשת תביעה אישית נגד עובדים סוציאליים, אינה עניין של מה בכך. זאת, לאור החסינות הניתנת לעובד ציבור על פי סעיף 7 א לפקודת הנזיקין [נוסח חדש], ואשר נועדה מלכתחילה למנוע התנכלות ו"בריונות משפטית" כלפי עובדי ציבור העושים את מלאכתם. גם בהיבט זה, דומה כי סיכויי התביעה לגופה הם נמוכים (ללא קשר לשאלת הסמכות העניינית).

7. אי לכך, הבקשה נדחית. הבקשות לעיכוב ביצוע, למתן פטור מתשלום אגרה ולהפקדת ערבון בבית משפט זה מתייתרות. המבקש ישא בהוצאות לטובת אוצר המדינה בסך 3,000 ₪.

ניתנה היום, ט' בניסן התשפ"ב (10.4.2022).

ש פ ט